

Cái Cửa Sổ Và Bụi Ô-Rô

Nguyễn Thu Trang

<http://www.vnnnews.net/truyen/13.html>

Hai đứa ở cạnh nhà nhau, chỉ cách một bụi ô-rô . Hai cánh cửa sổ trên gác trông sang nhau, mở suốt ngày, léo nhéo tiếng cái Nga: "Vũ ơi, mượn quyển Hình tí !" và ồm ồm tiếng thằng Vũ: "Bánh đằng ấy cho ngon lắm !" ... thỉnh thoảng hai cửa sổ đóng im ỉm. Đó là những lúc cái Nga - với tư cách một lớp trưởng trách nhiệm - nghiêm túc mách má thằng Vũ: "Bác ơi ! Hôm nay nó quên mang bút chì, cô bắt nó đứng xó . Lập tức, thằng Vũ phải viết bản kiểm điểm và bị nhốt trong nhà. Kể "hốt lẻo" đứng bên bụi ô-rô, thấy thương thương "nạn nhân" của mình. Trông sang cái cửa sổ đóng sầm giập dữ, con bé hối hận Rồi hai đứa lại làm lành với nhau .

Đó là chuyện của hồi bé xiu .

Bây giờ hai đứa đã học đại học.

Trường xa, thằng Vũ đi xe máy . Tức là nó không đi cùng cái Nga . Tức là nó buồn. Cũng tức là nó phải tìm "bạn gái" cho đường ngắn lại . Một cô nàng tóc dài, đi đôi guốc cao chót vót, mỗi lúc nào cũng đỏ chót bắt đầu cặp kè với nó.

Không chịu thua kém, cái Nga tự tìm bạn trai cho "hành trình gần". Một anh chàng trắng như bột, ẻo lả với cặp kính cận dày cộm xung phong đềo cặp cho nó.

Không sáng nào cái Nga được rảnh tai . Sáu giờ bốn mươi lăm phút, "girlfriend" của thằng Vũ thánh thót: "Vũ ơi, đi học". Đối lại, thằng Vũ phải mở loa thùng hết cỡ để át tiếng gọi phấn chấn của "boyfriend" cái Nga: "Búp bê ơi, ra cổng chờ ô mai"..... vân vân... và vân vân Không đứa nào chịu thua kém cạnh. Thằng Vũ lẩm bẩm: "Cái Nga còn lâu mới dịu dàng bằng cô bạn mới của mình". Cái Nga bĩu môi: "Xí, thằng Vũ là đồ khinh người"

Cửa sổ trên gác không đóng kín nhưng hoa leo chằng chịt như tường ngăn. Bụi ô-rô cao rút đầu . Một đứa bị má mắng thì đứa kia hể hả trong bụng Ngẫm ra, muốn thành kẻ thù của nhau đâu có khó !

Chẳng biết hai đứa ghét nhau ra sao nhưng hai bà má thì vẫn trước sau như một. Má cái Nga vẫn nằng nứ má thằng Vũ đi chùa . Má thằng Vũ làm được món gì ngon cũng bưng sang cho nhà cái Nga . Thêm nữa, má cái Nga ghét bạn trai nó, má thằng Vũ ghét bạn gái nó.

Một bữa đi chùa xa, má thằng Vũ nhờ cái Nga trông nom hộ mấy con gà và .. cậu con trai . Ngược lại, thằng Vũ cũng nhận lời, gởi gắm nhà cửa, bồn hoa vàcô gái "rượu".

Bạn gái đến, thằng Vũ chưa kịp mừng đã nghe cái Nga chao chất: "Nhà vắng chủ. Có chó dữ. Xin đừng vào". Cô nàng giận bỏ về". Thằng Vũ trả thù, chờ chàng kính cận ở cổng, chìa tay vào tận mũi: "Cái Nga nhờ tớ ăn ô mai". Chàng kia xấu hổ cầm đầu phóng xe vùn vụt.

Đêm mùa hè. Trời mát mẻ. Thằng Vũ đang say sưa trong giấc điệp, bỗng:

- Á ! Má ơi ! Cứu con với !!!

Nó bật dậy . Dù ngái ngủ nhưng nó cũng nắm được "tần số" tiếng gào của cái Nga . Mở toang cửa sổ, nó giật giọng: "Nga! Nga!....." Tiếng thét ở cửa sổ bên kia đột nhiên ngưng bật. "Chắc nàng ngủ mê ." Thằng Vũ lẩm bẩm, đặt lưng xuống giường.

- Ôi!

Tiếng cái Nga lại thét lên, thằng Vũ giật mình lăn "ùm" xuống nền đá hoa như bị ai đẩy . Bực mình, nó liêu trêu theo đường lan can sang cửa sổ nhà bên. Dây leo chằng chịt. "Hoa với hoét", nó lấy gậy đập đường. Những bông sao sao mới hé nở rụng lả tả.

Qua ô cửa sổ thằng Vũ thấy cái Nga nằm úp mặt xuống giường, chần trùn kín mít, người run cầm cập. Nó khẽ khàng:

-Ê, Nga! Sao thế?

..... Lặng phất Cái chân thôi run.....

Không nhìn được, nó lấy gậy đập "côm côm" vào thành giường và lập tức tường mình thủng màng nhĩ.

-A!.....A!.....!

Đống chặn bật dậy, định gào tiếp. Đôi mắt bồ câu nhìn thẳng Vũ trừng trừng:

-Chuột... chuột !

Nhìn vẻ mặt xanh tái của kẻ đang được nó "bảo vệ", thằng Vũ cố ghìm tiếng cười . Vừa lúc đó từ trên giá sách, một con chuột to gần bằng bắp chân (không phải, nó là con mèo) lao vút qua chặn giường rồi mất hút ngoài cửa sổ. Thằng Vũ trố mắt. Cái Nga rên rĩ:

-Ôi trời ạ !

Đột ngột, nàng quay sang Vũ, quát:

-Sang đây làm gì hả ?

- ... Ồ-"Hiệp sĩ" bất ngờ lấp bắp.

-Biến về nhà ông đi !

-Về thì về !

Thằng Vũ hậm hực đến bên cửa sổ. Cái Nga nhìn theo, chợt hốt hoảng.

-Này, trèo cửa sổ à ?

- Ừa !

-Cẩn thận kéo gãy cổ - Cái Nga lo lắng.

-Gãy thì thôi - Thằng Vũ chững chảng.

Cái Nga "xí" một tiếng, quay mặt đi .

Sáng sớm hôm sau - chủ nhật - thằng Vũ đang cố "truy lín" thời gian ngủ đã mất thì:

-Trời ơi !

Không đợi kêu lần hai, thằng Vũ bỏ ra cửa sổ. Nhà bên, cái Nga đứng chống nạnh, mặt đỏ bừng, sầm soi cái gậy tối qua bị "bỏ quên". Thấy thằng Vũ, nó sa sả:

- Đồ ăn hại! Sao phá nát cây nhà tôi ?

- Kẻ vô ơn! Không phá làm sao đuổi "chuột" ?

- Cứ đợi đấy !

- Ấm!- Cửa sổ đóng sầm.

Cả ngày không nghe thấy tiếng guốc cao gót dòn dã và tiếng líp xe đạp lách cách quen thuộc. Chiều, hai bà về. Thằng Vũ đóng bộ chỉnh tề, đường hoàng theo cổng chính vào nhà cái Nga "báo cáo" tình hình. Nó nhận lỗi lầm hỏng giàn hoa đáp và ngỏ ý muốn chữa đền.

Má cái Nga cười, âu yếm:

-Thôi, con ạ ! Bỏ đi cho nó đỡ tội .

Về nhà, nó đợi mãi không thấy cái Nga sang xinh lỗi về tội "lãng mạ" người khác. Trưa hôm sau, nó từ trường về một mình, lủi thủi và tội nghiệp.

-Ê, Vũ !

Không quay lại nó cũng biết là cái Nga - không có bạn trai hộ tống. Nó làm mặt giận.

- Làm gì ghê thế ?

- Ai gây sự trước ?

- Xời, con trai nhỏ nhen ! - Cái Nga nguýt dài, vượt lên trước .

- Này, đợi đã !

- Gì ?

- Cùng về ! - thằng Vũ nhấm nhẳng đến lạ.

- Không dám ! - Cái Nga ầm ức.

- Xời, "con gái nhỏ nhen" !.....

Sau buổi ấy, cửa sổ hai nhà lại mở to, hai đứa lại í ới gọi nhau . Thằng Vũ tự mình xén bụi ô-rô . Bây giờ chẳng đứa nào bị đánh nữa vì đã lớn. Hai bà má vẫn thân thiết, vẫn chẳng hề "quan tâm" đến cái cửa sổ và bụi ô-rô .